

ad 1.

Retten i sin Helhed henholder sig til sine Udtalelser i Skrivelsen af 19. Marts 1931, der vedlægges i Afskrift. Det er for Rettens Afgørelser en vigtig Ting, at Rettens Enhed bliver bevaret, og den Omstændighed, at som nu mindst 9 Dommere deltager i Afgørelsen, afgiver en betydningsfuld Garanti for, at Sagen bliver alsidig og udtømmende belyst. En Deling af Retten bør derfor kun finde Sted, hvis Nødvendigheden kræver det. Saaledes som Sagernes Antal har stillet sig i de senere Aar, er der, hvis der ikke i øvrigt sker Forandringer med Hensyn til Rettens Forhold, ingen saadan Nødvendighed til Stede.

Hvis der imidlertid skulde blive indført offentlig Votering og under samtidig Afskaffelse af Højesteretssagførerprøven blive givet de for Landsretten mødeberettigede Sagførere Adgang til i saa vidt Omfang som vedtaget af Folketinget at procedere for Højesteret, maa en Deling anses som uundgaelig.

Hvis der kun tillægges de for Landsretten mødeberettigede Sagførere Adgang til at procedere for Højesteret i det Omfang, som Folketingsmindretallet foreslaar, stiller det sig som ganske usikkert, om en Deling vil blive nødvendig, og det synes da rimeligt at afvente Udviklingens Gang og ikke allerede nu at træffe en Bestemmelse om Delingen. En tilsvarende Bemærkning gælder, hvis den af Højesteretsdommer Topsøe-Jensen foreslaaede Ordning af Sagførerspørgsmaalet skulde blive gennemført.

M e y e r.

---